

[Hølge Larsen.]

gangen, og det sidste, efterlønsordningen, fordi det øger de ansattes sociale tryghed. Og så indebærer efterlønsordningen det værdifulde, at den del af produktionsudbyttet, der herigennem tilfalder lønmodtagerne, ikke umiddelbart går ud i forbrug, men opsamles til senere anvendelse, altså bliver en form for opsparing. I det hele taget finder mit parti, at det er en god udvikling, at den del af produktionsudbyttet, der tilfalder de ansatte, ikke bare ydes som uge- eller månedsløn, men også i en vis udstrækning gives som sociale ydelser og til sociale fonds. Vi håber, at dette må kunne videreføres, så der efterhånden kan udbygges et udbyttedelingssystem, så de ansatte ud over deres uge- eller månedsløn og sociale ydelser også kan få deres andel i virksomhedernes udbytte. Vi tror, det vil fremme samarbejdet og øge forståelsen for produktionens vilkår.

Det almindelige indkomststop, vi nu gennemfører, må selvfølgelig medføre, at vi begrænser aktieudbytter, tantiemer og bestyrelshonorarer til det, de har været i gennemsnit i de nærmest foregående år. Disse former for indkomster må selvfølgelig ikke unddrages indkomststoppet, og mit parti tiltræder derfor også, at adgangen til at udstede friaktier suspenderes i 2 år. Skete det ikke, ville udbyttebegrænsningen jo kunne omgås.

Det er blevet indvendt mod det midlertidige pris- og avancestop og mod de skærpede kontrolregler for monopoltilsynet, at de vil spinde erhvervslivet ind i et net af utålelige snøringer. Hvad er det egentlig for en argumentation? Man kan da ikke — i hvert fald ikke efter mit partis opfattelse — gennemføre et indkomststop for den store del af befolkningen, og så lade pris- og avanceområdet være upåagtet. Det er vel tværtimod i erhvervenes egen interesse, at man herigennem søger at modvirke og begrænse længelidningen, og dette er netop en af følgerne af de skærpede regler for pris- og avanceberegning.

Dertil kommer, at på alle de områder, hvor konkurrencen er effektiv, vil de nye bemyndigelser til monopoltilsynet ikke komme i brug. Her søger konkurrencen for den rette prisansættelse, og med den fortsatte liberalisering og toldreduktion vil dette

område formentlig blive større og større. I øvrigt er det opfattelsen i mit parti, at landets erhvervsdrivende har disciplin og forståelse nok til at respektere ideen i helhedsløsningen og deltage i de almindelige bestræbelser for at stabilisere økonomien, hvilket ikke mindst er i erhvervslivets egen interesse. Der vil naturligvis være undtagelser, som ikke respekterer det, og dem må monopol- og prismyndigheder tage sig af. Undvære en kontrol på pris- og avanceområdet kan og vil vi ikke under en helhedsløsning.

Formanden: Jeg henstiller, at samtalerne i salen bringes ned til det mindst mulige.

Hølge Larsen: Jeg skal så til sidst gøre nogle bemærkninger om den statsfinansielle situation, om udskrivningslovforslaget og forslaget om en bunden opsparing.

På finanslovforslaget, der blev fremsat i november måned, budgetteredes der med et kasseoverskud på 165 mill. kr., og mit parti anser det for nødvendigt at oprettholde et sådant overskud. Vi kan ikke have, finder vi, at statsfinanserne ikke er i orden, når man i øvrigt tilstræber en helhedsløsning. Men dertil kommer nu en række ændringsforslag til finanslovforslaget, idet der kommer udgifter i forbindelse med helhedsløsningen, som ikke var forudset, da finanslovforslaget blev fremsat. Alt dette betyder, at der skal bruges et beløb af en størrelse på 400-500 mill. kr., og det vil igen sige, at der ikke i år er basis for den skattelettelse, der aftaltes ved omsforliget. For min skyld kan man også godt kalde det en skatteomlægning, der altså består i en lettelse af den direkte beskatning på indkomsten.

Men selv om situationen nu er den, ønsker mit parti naturligvis at stå fast ved den aftale, som blev indgået under omsforliget, og min gruppe tiltræder derfor, at skatteomlægningen fastholdes i udskrivningsloven, og at der så i bunden opsparing opkræves et tilsvarende beløb. Derved sker der ikke en udpumpning af købekraft som den, der ville ske, hvis statsfinanserne havde haft underskud.

I denne forbindelse vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Henry Christensen, der mente, at man